

وضعیت گروه‌های تروریستی در سوریه

یک روزنامه لبنانی در گزارشی به بررسی وضعیت گروه‌های تروریستی مسلح در سوریه در سایه پیشروی ارتش این کشور و دستاوردهای آن پرداخت.

به گزارش آران نیوز: ارتش سوریه در پیروزیهای اخیر خود تنها مسافتی از خاک این کشور را آزاد نکرد بلکه با تمرکز عملیات خود در مناطق مرزی (با ترکیه) گام‌های قاطعی را در مسیر بستن منافذ مرزی برداشت که به منزله ریه گروه‌های مسلح بود که از طریق آن تنفس می‌کردند.

از آغاز بحران در سوریه، افراد مسلح در سایه همکاری دولت ترکیه از طریق خاک این کشور وارد سوریه شده‌اند و سلاح برای آنها ارسال شده است. برخی منابع گفته‌اند که ائتاق عملیات گروه‌های مسلح در ترکیه قرار دارد که از آنجا هدایت نبرد در سوریه را برعهده دارد.

حال ارتش سوریه با این تلاش راهبردی خود بیش از آنکه پیش‌بینی قطع خطوط امداد و پشتیبانی برخی جبهه‌ها علیه خودش را داشته باشد، به دنبال به دنبال بستن در به روی برخی کشورهای منطقه‌ای و کاستن از قدرت آنها در تاثیرگذاری در سرنوشت سوریه و تعیین چارچوب حل و فصلی است که انتظار آن را می‌کشند. لذا طبیعی است که صدای اعتراض این کشورها و لحن تهدید آمیز آنها افزایش یابد و از سطح تهدید آنها به افزایش حمایت (گروه‌های مسلح در سوریه) و مسلح کردن آنها به سطح اشاره تلوچی به دخالت زمینی مستقیم منتقل شود.

این تهدیدهای منطقه‌ای تا این لحظه از سوی عربستان و امارات به شیوه‌ها و شروط مختلف مطرح شده است. صرف نظر از میزان جدیت این تهدید یا امکان اجرای آن، این امر بدان معنا است که بازی علنی شده است زیرا پنهان شدن در پشت نقاب و اهرم‌ها (گروه‌های مسلح) سودی برای آنها (حامیان این گروه‌ها در سوریه) نداشته است.

لذا گروه‌های مسلح شکست خورده، خود را در برابر تنگنایی واقعی می‌بینند. آنها مناطق تحت کنترل خود را از دست می‌دهند و پسرفت می‌کنند و هیچ طرحی برای توقف وخامت اوضاع اکثر جبهه‌های نبرد خود ندارند. از سوی دیگر، این گروه‌ها تصور روشنی درباره موضع کشورهای حامی خود و میزان جدیت آنها در خصوص تهدیداتشان و بازتاب این تهدیدها و ماهیت تاثیر آن بر ائتلاف‌ها و جبهه‌ها ندارند. این امر سنگینی شکست را بر دوش آنها دوچندان کرده و آنها را در وضعیت "پوچی راهبردی" رها کرده است.

شماری از گروه‌های مسلح در این لحظه پوچی و خلا گردهم آمدند و تلاش کردند تا زمام امور را به دست بگیرند؛ بدون اینکه روشن باشد که آیا طرفی منطقه‌ای پشت سر آنها خواهند ایستاد و فشار خود بر گروه‌های مسلح معینی را افزایش خواهند داد تا به اتحاد و ادغام با یکدیگر بشتابند زیرا این اتحاد و ادغام تنها راه برای خروج از بحران کنونی است.

از ساحل سوریه در شمال منطقه حلب تا جنوب در منطقه درعا، فراخوان‌هایی برای ملزم کردن گروه‌های مسلح به وحدت با یکدیگر تحت اسامی همسان نظیر "ارتش ساحل" و "ارتش جنوب" و "ارتش حلب" و نیز افزایش فشار بر فرماندهان گروه‌هایی که این فراخوان‌ها را مطرح کردند، به منظور امضای آن در شبکه‌های اجتماعی جهت اعطای رنگ و بوی مردمی به آن صورت گرفت. اما جبهه النصره و گروه داعش و گروهک‌های وابسته به آنها از این فراخوان مستثنی شدند.

این فراخوان‌ها که مناطق تحت پیشروی ارتش سوریه را نیز شامل شد، یا صرفاً تلاش گروه‌های شکست خورده برای کسب وقت و بلابردن روحیه از طریق القای امکان‌پذیر بودن تغییر روند وخیم اوضاع (این گروه‌ها) است یا بیانگر تلاشی منطقه‌ای - که هنوز طرفها و ابعاد آن واضح نیست- برای گردهم آوردن گروهک‌های مسلح در قالب گروه‌های بزرگ واحد به منظور استفاده از آن جهت استتار حقیقت برنامه ریزی جاری تحت عنوان دخالت زمینی است.

السفیر در پایان آورده است به موازات این فراخوان‌ها، حالت جناح و قطب بندی‌ها بین مهمترین گروه‌های به اصطلاح "جهادی" در عرصه سوریه ادامه یافت. این درحالی است که "ائتاق عملیات فتح حلب" دارای بیش از 30 گروه است و اطلاعات موجود نشان می‌دهد که همگی آنها یک دل نیستند.